

УДК 378.148:371.13

Отравенко Олена Вікторівна

кандидат педагогічних наук, доцент; доцент кафедри теорії та методики фізичного виховання
Державний заклад «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», Старобільськ, Україна
yelenot@gmail.com
ORCID: 0000-0001-8308-5895

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЯК ОСНОВА ЯКІСНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Анотація. У статті основну увагу приділено впровадженню інноваційних методів навчання для підвищення якості професійної підготовки майбутніх фахівців фізичної культури, створення умов для продуктивної креативної професійної діяльності та гармонійного розвитку особистості і надання можливостей творчо використовувати новітні методи навчання в інформаційно-освітньому просторі закладу вищої освіти. Якість підготовки майбутніх учителів фізичної культури в закладах вищої освіти являє собою системно-цілісну єдність її процесуальних і результативних характеристик, ознакою якої виступає професійно-особистісне становлення майбутніх фахівців, конкурентоспроможних, здатних розуміти ціннісно-смісловий контекст педагогічної діяльності, нарощувати творчий потенціал, знаходити нестандартні вирішення професійно-педагогічних завдань та здатних до професійного самовизначення й самореалізації. У статті розглянута характеристика методів навчання: контекстного, ігрового, проблемного, модульного, повного засвоєння знань, дистанційного навчання. Серед форм навчальної роботи викладачами більш активно використовуються активні та інтерактивні методи: кейс-метод, мозковий штурм, тренінги. Студенти регулярно виконують практичні та творчі завдання, чимала кількість семінарських занять проводиться у формі дискусій, ділових ігор, майстер-класів. Поширення інноваційних процесів в освітньому просторі закладу вищої освіти стало вагомим рушійним фактором формування нових механізмів професійної підготовки та створення внутрівузівської системи управління якістю освіти, яка містить розробку інноваційних методик, процесів і ресурсів, що представлені організаційно-розпорядчими та нормативними документами; різного роду процедурами для контролю якості професійної підготовки здобувачів і основних напрямків діяльності закладу вищої освіти.

Ключові слова: інновації; методи навчання; якість; професійна підготовка; майбутній вчитель фізичної культури; заклади вищої освіти.

Постановка й обґрунтування актуальності проблеми. Досвід останніх років підтверджує, що однією з провідних тенденцій модернізації вищої освіти в Україні, є посилення уваги до проблеми вдосконалення її якості. Підкреслимо, що в закладах вищої освіти нагальною стає проблема організації освітнього процесу, зорієнтованого на студентоцентризований підхід, якісну професійну підготовку здобувачів, зокрема: оволодіння професійно орієнтованими знаннями, вміннями та навичками, особистісними і професійно значущими якостями, творчим потенціалом, що дозволить здобувачам вищої освіти ефективно застосовувати засоби та сучасні методи навчальної та науково-дослідної роботи, сприятимуть самовдосконаленню студентів, бути професійно мобільними і конкурентоздатними на ринку праці. Отже, сучасний випускник закладу вищої освіти повинен бути творчою особистістю, професійно мобільним, конкурентоздібним, володіти міцною фізичною та психологічною підготовленістю до подальшої життєдіяльності, досвідом суб'єктності, професійно-особистісною компетентністю; здатний упроваджувати нові технології в освітній процес та творчо працювати в умовах інноваційного освітньо-інформаційного простору.

Слід наголосити, що необхідність надання якісної освіти визначається законодавчими актами України: Законом України «Про вищу освіту», 2014 [10]; Національною стратегією розвитку освіти в Україні на період до 2021 р. [7]. Інноваційна

ISSN: 2414-0325. Open educational e-environment of modern University, special edition (2019)

діяльність у галузі освіти регламентована Законом України «Про інноваційну діяльність», 2002 (із змінами N 5460-VI (5460-17) від 16.10.2012, ВВР, 2014, N 2-3, ст. 41 та ін. [11].

Згідно статті 1 цього закону, інновації – новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери. Інноваційна діяльність – діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг [11].

У свою чергу, В. Г. Кремень (2013), акцентує увагу на тому, що процес глобалізації, конкуренції змушує заклади вищої освіти нарощувати дослідницькі зусилля з осмислення ролі освіти у формуванні молодого покоління, адекватного інноваційному типу суспільного прогресу – інноваційної людини» [5, с. 15].

Аналіз наукових досліджень, на які спирається автор. Проведений аналіз наукових джерел, засвідчує, що концептуальні засади професійної підготовки майбутніх фахівців фізичної культури та спорту розглядали у своїх працях такі науковці: О. Ю. Ажиппо, Г. М. Арзютов, Я. А. Бельський, Е. С. Вільчковський, М. А. Герцик, О. М. Вацеба, О. Ц. Демінський, О. С. Куц, Ю. О. Лянной, В. М. Платонов, О. В. Тимошенко, Б. М. Шиян та ін.; організації освітнього процесу в закладах вищої освіти фізичної культури (О. В. Петунін, В. В. Приходько та ін.).

Вагомий внесок у розробку методології та теорії педагогічної інноватики зробили педагоги: В. П. Беспалько, М. Б. Євтух, М. В. Кісіль, Н. В. Москаленко, О. І. Пометун, Г. К. Селевко та ін. Питання розробки інноваційних технологій виховання і навчання та впровадження інноваційних методів навчання розглядаються в роботах Ю. В. Бистрової, Л. Кайдалової, С. Г. Карпенчук, О. В. Шестопалюк та ін.

Виокремлення аспектів проблеми, які ще недостатньо вивчені. Стратегічна орієнтація України на поширення інноваційних процесів в освітній процес закладів вищої освіти поглиблює протиріччя між вимогами суспільства до особистості й професійної діяльності педагога та наявним рівнем його підготовки. Отже, основними проблемами в закладах вищої освіти є: недостатня профільна підготовка молодшої людини у системі заклад загальної середньої освіти – заклад вищої освіти; невідповідність вимог, що висуваються до сучасного фахівця ринком праці та змісту навчання (знань, практичних умінь та професійних навичок) й навчально-методичного забезпечення; недосконала та переважно традиційна система методів навчання; оцінки рівня професійної підготовки фахівця, який не відповідає вимогам ринку праці та роботодавців; недосконалість і недостатність науково-методичного забезпечення моніторингу і контролю (поточного, підсумкового) якості професійної підготовки фахівця, системи ефективних діагностичних методик для оцінки рівня професійної підготовки студентів та ін.

У ситуації, що склалася все більш гострим стає протиріччя між зміною ціннісно-сміслових орієнтирів майбутньої професійно-педагогічної діяльності випускника закладу вищої освіти в зв'язку з переходом до компетентнісної моделі освіти, але продовжує домінувати модель професійної підготовки педагогічних кадрів, яка орієнтована на традиційну знаннєву парадигму.

Формулювання мети та завдань статті. Мета статті полягає у розкритті на основі аналізу педагогічної теорії і практики найбільш ефективних інноваційних методів навчання майбутніх учителів фізичної культури в умовах сучасного інформаційного простору закладів вищої освіти.

ISSN: 2414-0325. Open educational e-environment of modern University, special edition (2019)

Виклад основного матеріалу з обґрунтуванням отриманих результатів. Загальновідомо, що для України європейська інтеграція – це входження до єдиної сім'ї європейських народів, повернення до європолітичних і культурних традицій, переходу до відкритого демократичного суспільства.

Бойчук Ю. Д. (2013) зосереджує увагу на тому, що залучення України до принципів Болонської декларації, які ґрунтуються на утворенні єдиного ринку праці вищої кваліфікації в Європі, забезпечення якісного освітнього рівня фахівців і відповідності їх підготовки умовам міжнародного ринку праці посилює «актуальність проблеми формування професійної компетентності сучасного фахівця» [3, с. 8].

У Законі України «Про вищу освіту» якість вищої освіти розглядається як сукупність якостей особи з вищою освітою, що відображає її професійну компетентність, ціннісну орієнтацію, соціальну спрямованість і обумовлює здатність задовольняти як особисті духовні і матеріальні потреби, так і потреби суспільства [10].

Відзначимо, що у рамках Болонського процесу були прийняті наступні якості ключових позицій:

- введення двоциклового навчання (система, що базується на двох освітніх рівнях: першого (бакалаврського) та другого (магістерського);
- введення кредитної системи (створення єдиної системи залікових одиниць і ступенів, які б легко порівнювалися);
- контроль якості освіти (розвиток єдиних критеріїв оцінки якості викладання та освіти);
- розширення мобільності (створення інтегрованих програм навчання та проведення наукових досліджень);
- забезпечення працевлаштування випускників;
- забезпечення привабливості європейської системи освіти [7].

Далі зосереджимо увагу на принципах розвитку Болонського процесу:

- автономія ЗВО з відповідальністю перед державою і суспільством;
- відповідальність освітнього процесу перед суспільством;
- нерозривність зв'язку вищої освіти і наукових досліджень;
- організація диверсифікації (встановлення відповідності) кредитної системи, ступенів і критеріїв якості.

Згідно аналізу літературних джерел, основними завданнями освітньої, дослідно-наукової та інноваційної діяльності закладів вищої освіти є:

1. застосування нових наукових, науково-технічних знань під час підготовки фахівців з вищою освітою;
2. одержання конкурентоспроможних наукових і науково-прикладних результатів;
3. формування сучасного наукового кадрового потенціалу, здатного забезпечити розробку та впровадження інноваційних наукових розробок.

Проведений аналіз засвідчив, що проблема вдосконалення процесу оволодіння знаннями у закладах вищої освіти, як вказує О. Ю. Ажиппо, стає особливо актуальною, «оскільки індивідуалізація навчання студентів, насамперед, передбачає інтенсифікацію пізнавальної діяльності, яка ґрунтується на сучасних методах і технологіях навчання (проблемному, комп'ютерному цикловому та інших), які дають можливість студентам не тільки за короткий термін одержати необхідні професійні знання, уміння і навички, а й успішно поєднувати навчання у вищих навчальних закладах з іншими видами діяльності» [1, с. 511–512].

Утім, Степанченко Н. І. вважає, що професійна підготовка майбутніх учителів фізичного виховання є цілісною системою професійно-педагогічної освіти (передбачає органічну єдність духовного, фізичного та морального виховання, мети, завдань, змісту,

ISSN: 2414-0325. Open educational e-environment of modern University, special edition (2019)

організаційних форм, методів, засобів, технологій, діагностичних завдань, етапів, критеріїв, результатів навчання тощо), що спонукає до комплексного розгляду та розв'язання нагальних проблем підготовки учителів фізичного виховання в контексті новітніх тенденцій галузі знань «Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини» і сучасних цивілізаційно-парадигмальних трансформацій [12, с. 4].

Якість професійної підготовки майбутнього вчителя фізичної культури у закладах вищої освіти нами трактується як відповідність рівня підготовки професійним вимогам, що висуваються до нього як до творчого, конкурентоспроможного фахівця, який відповідає вимогам суспільства, ринка праці, роботодавців та виявляє високі результати у науковій, навчальній і спортивній діяльності й здатність до професійного саморозвитку і самовдосконалення [8, с. 113].

Узагальнення результатів наукових розвідок дозволило нам подати визначення **«професійної підготовки майбутнього вчителя фізичної культури в умовах інноваційного освітнього простору»** – як: з одного боку, складної багатогранної системи, яка спрямована на здобуття та розвиток достатнього для продуктивної креативної професійної діяльності рівня компетентності у процесі навчання у закладі вищої освіти і практичній діяльності, з іншого – це система організаційних і педагогічних заходів, що забезпечують формування в особистості професійної спрямованості знань, умінь, навичок і професійної готовності до певної діяльності та професійної взаємодії [9, с. 58].

Принцип інноваційності реалізовується через динамічність змісту, варіативність форм, сучасних методів і технологій підготовки майбутніх учителів фізичної культури, покликаних сформувати у здобувачів здатність до творчого проектування та застосування здоров'язміцнювальних та інноваційних технологій, здійснення професійної діяльності, яка передбачає інваріативність розв'язання професійних завдань, багатокритеріальність контролю й оцінки досягнутих результатів [4; 6].

В останні роки в закладах вищої освіти набувають популярності інноваційні методи навчання, які дозволяють використовувати нові технології викладання, а саме: контекстне навчання, ігрове навчання, проблемне навчання, модульне повне засвоєння знань, дистанційне навчання [2; 13]. Розглянемо вище наведені методи більш детально.

1. Контекстне навчання (ґрунтується на інтеграції різних видів діяльності здобувачів: навчальної, науково-дослідницької, практичної).
2. Ігрове навчання (засновується на імітаційно-ігровому моделюванні в умовах навчання процесів, що відбуваються в реальній системі).
3. Проблемне навчання (здійснюється на основі ініціювання самостійного пошуку здобувачем знань через проблематизацію (викладачем) навчального матеріалу).
4. Модульне навчання (становить різновид програмованого навчання, сутність якого полягає в тому, що зміст навчального матеріалу жорстко структурується з метою його максимально повного засвоєння, супроводжуючись обов'язковими блоками вправ і контролю за кожним фрагментом).
5. Повне засвоєння знань (розробляється на основі ідей Дж. Керролла і Б.С. Блума – про необхідність зробити фіксованими результати навчання, оптимально змінюючи при цьому параметри умов навчання залежно від здібностей здобувачів).
6. Дистанційне навчання (різновид заочного навчання: досить самостійний, з опорою на використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій і засобів).

Таблиця 1

Порівняльна характеристика інноваційних методів навчання у закладах вищої освіти

Інноваційні моделі навчання	Ключові особливості	Характеристика традиційної моделі, що розвивається
Контекстне навчання	- інтеграція різних видів діяльності здобувачів: навчальної, науково-дослідної, спортивної, практичної; - створення умов, максимально наближених до реальних.	- збільшення частки практичної роботи здобувача (з акцентом на прикладну).
Ігрове навчання	- використання ігрових та імітаційних форм навчання.	- збільшення частки активних методів навчання (імітації й імітаційні ігри, сюжетно-рольові ігри, педагогічні ситуації).
Проблемне (проблемно-пошукове) навчання	- ініціювання самостійного пошуку (здобувачем) знань через проблематизацію (викладачем) навчального матеріалу;	- зміна характеру навчального завдання і навчальної праці з репродуктивного на продуктивний, творчий; - вправи проблемно-пошукового характеру, створення певної проблемної ситуації; - мозковий штурм, (брейнстормінг від англ. brain storming); - метод проектів.
Модульне навчання	- зміст навчального матеріалу жорстко структурується з метою його максимально повного засвоєння, супроводжуючись обов'язковими блоками вправ і контролю за кожним фрагментом	- специфічна організація навчального матеріалу в найбільш стислому і зрозумілому для здобувача вигляді
Повне засвоєння знань	- розроблення варіантів досягнення навчальних результатів (на основі зміни параметрів умов навчання) для здобувачів з різними здібностями	- особлива увага на фіксації результатів навчання
Дистанційне навчання	- широкий доступ до освітніх ресурсів, ІКТ, гранично опосередкована роль викладача та самостійна й автономна роль здобувача	- самостійне використання новітніх інформаційно-комунікаційних засобів і технологій - Метод творчого пошуку (дослідження).

Система управління якістю освітнього процесу в Державному закладі «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка» ґрунтується на положеннях Болонської декларації, Національної рамки кваліфікацій, Концепції стратегічного розвитку університету, Програми реформування управління університетом, Програми розвитку університету в освітній діяльності та на інших документах, що декларують входження університету до Європейського простору вищої освіти.

В основу фахової підготовки здобувачів за спеціальністю «Середня освіта (фізична культура)» покладені цикли загально-професійної підготовки орієнтованих дисциплін, провідними з яких є:

- для першого (бакалаврського) рівня: «Теорія і методика фізичного виховання», «Основи наукових досліджень у фізичному вихованні», «Організація і методика оздоровчої та спортивно-масової роботи», «Фізіологічні основи фізичних вправ та фізіологія спорту», «Інноваційні технології фізичного виховання учнівської молоді», «Основи олімпійської освіти та історія фізичної культури», «Гімнастика з методикою викладання», «Спортивні ігри з методикою викладання», «Спортивно педагогічне вдосконалення» та ін.

ISSN: 2414-0325. Open educational e-environment of modern University, special edition (2019)

- для другого (магістерського) рівня: «Педагогіка та психологія вищої школи», «Іноземна мова (за професійним спрямуванням)», «Методологія та організація педагогічних досліджень у фізичній культурі і спорту», «Теорія та методика спортивного тренування у процесі багаторічної підготовки», «Методика викладання фізичної культури у закладах вищої освіти», «Медико-біологічний, педагогічний контроль та засоби функціональної діагностики у фізичній культурі і спорту», «Сучасні фізкультурно-оздоровчі технології різних груп населення», «Адаптивна фізична культура» та ін.

Викладачами кафедри теорії і методики фізичного виховання розроблено дистанційні курси з фахових дисциплін. Методичне забезпечення навчального процесу передбачає, поряд із традиційними формами, впровадження нових технологій навчання; широке використання мережі Інтернет та сучасних мультимедійних програмних засобів (Microsoft PowerPoint, Skype, соціальні мережі, електронна пошта, сайт дистанційного навчання Moodle) тощо. Активно впроваджуються тренінги та семінари, що спрямовані на удосконалення дидактичної компетентності. Серед форм навчальної роботи більш активно за цей період почали використовуватися активні та інтерактивні методи: кейс-метод, мозковий штурм, тренінги. Студенти регулярно виконують практичні та творчі завдання, чимала кількість семінарських занять проводиться у формі дискусій, ділових ігор, майстер-класів.

Відомо, що майстер-класи стимулюють пізнавальний інтерес. У ході майстер-класу відпрацьовуються вміння щодо самоорганізації та самоконтролю майбутніх фахівців, здійснюється індивідуальний підхід до кожного студента, відстежуються позитивні результати навчально-пізнавальної діяльності.

Слід підкреслити, що на практичних заняттях з теорії та методики фізичного виховання проводяться ділові ігри з розв'язанням професійних ситуацій, що можуть виникати на уроці фізичної культури. Також студенти та магістранти охоче презентують на практичних та семінарських заняттях, науково-практичних семінарах та конференціях наукові проекти: дослідницькі, творчі, інформаційні, фізкультурно-оздоровчої спрямованості.

З 2008 року в Державному закладі «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка» кафедрою теорії і методики фізичного виховання проводилися майстер-класи за участю студентів, викладачів, науковців та вчителів фізичної культури на науково-практичних конференціях різного рівня: Регіонального (2008, 2015), Всеукраїнського (2009, 2010, 2017); Всеукраїнського з Міжнародною участю (2019) та Міжнародного (2011, 2013, 2016, 2018), що простежують наступність від закладів загальної середньої освіти до закладів вищої освіти, від учителя до учня, від викладача до здобувача вищої освіти.

Подяка. Викладачі кафедри в рамках виконання міжнародного проекту «Модернізація педагогічного вищої освіти з використанням інноваційних інструментів викладання» (MoPED № 586098-EPP-1-2017-1-UA-EPPKA2- CBHE-JP) за програмою ЄС Еразмус + KA2 взяли активну участь в навчальних тренінгах і семінарах, які знайомили учасників з європейським досвідом використання інноваційних технологій в області технічного і нетехнічного освіти. Тьюторам і навчальних тренінгів, спрямованих на вдосконалення професійної майстерності викладачів університетів, були представники партнерської європейської установи вищої освіти - Гірничо-металургійної академії імені Станіслава Сташица (Краків, Польща): К. Гдовська (Katarzyna Gdowska), К. Климкевич (Katarzyna Klimkiewicz), Е. Бек-Крала (Ewa Beck-Krala), К. Гродецька (Karolina Grodecka), Б. Творжевська-Позлутко (Beata Tworzewska-Pozlutko), Б. Гавел (Bartłomiej Gawel). Висловлюємо щирі подяки тьюторам.

ISSN: 2414-0325. Open educational e-environment of modern University, special edition (2019)

Висновки, рекомендації, перспективи подальших досліджень. Отже, майбутній фахівець, за роки навчання у закладі вищої освіти, повинен оволодіти дослідницькими здібностями, бачити перспективи розвитку науки, яку вивчає. Науково-дослідна робота сприяє вдосконаленню всього освітнього процесу, підвищує кваліфікацію та майстерність науковців і педагогів. Ефективність викладацької діяльності визначається його дослідницькою роботою зі студентами, вмінням своєю творчістю захопити здобувачів і залучити їх до науки, сформуванню у здобувачів допитливості і прагнення до знань. За таких умов, здобувачі охоче беруть участь в обговоренні наукових проблем, які організовують кафедри, приймають активну участь у конкурсах наукових робіт, науково-практичних конференціях різного рівня.

Здобувач вищої освіти повинен оволодіти такими функціями, як мотиваційна, функція цілепокладання, світоглядна, інструментальна, комунікативна, культурологічна та інноваційна. Підкреслимо, що зміст професійної освіти несе в собі сукупність знань, умінь і навичок, володіння якими дають змогу працювати за обраним видом професії.

Наголосимо на тому, що інноваційна функція пов'язана з підготовкою майбутніх учителів фізичної культури до реалізації різних нововведень, сучасних досягнень науки, передового досвіду. Найважливіше призначення професійної підготовки здобувачів за спеціальністю «Середня освіта (фізична культура)» полягає в перебудові їх мислення, формуванні аналітичних, дослідницьких умінь, що дозволяють глибоко проникати в суть процесів і явищ. Важливо, щоб кожен студент усвідомив сутність інноваційних процесів у професійній діяльності, навчився використовувати їх можливості. У зв'язку з цим необхідно на лекціях та практичних заняттях вирішувати завдання, які пов'язані з розвитком особистісного і професійного зростання майбутніх фахівців, їх готовністю до інноваційної діяльності та творчо їх реалізовувати у цілісному освітньому процесі закладу вищої освіти.

Таким чином, поширення інноваційних процесів в освітньому просторі закладу вищої освіти стало вагомим рушійним фактором формування нових механізмів професійної підготовки та створення внутрівузівської системи управління якістю освіти, яка містить розробку інноваційних методик, процесів і ресурсів, що представлені організаційно-розпорядчими та нормативними документами; різного роду процедурами для контролю якості професійної підготовки здобувачів і основних напрямків діяльності закладу вищої освіти.

У подальшій роботі плануємо провести моніторинг якості професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури у закладах вищої освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ажиппо О. Ю. Сучасний стан і проблеми індивідуалізованого навчання студентів. Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах: зб. наук. Праць. редкол. Т. І. Сущенко та ін. Запоріжжя. 2015. Вип. 42. С. 507–514.
2. Бистрова Ю. В. Інноваційні методи навчання у вищій школі України. Право та інноваційне суспільство. 2015. №1 (4). С. 27–33.
3. Бойчук Ю. Д. Науково-дослідна діяльність студентів технічного ВНЗ як педагогічна умова формування професійної компетентності. Вестник Харьковського національного автомобільно-дорожного університету. Харків. 2013. Вип. 60. С. 7–11.
4. Євтух М. Б., Лузік Е. В., Дибкова Л. М. Інноваційні методи оцінювання навчальних досягнень : монографія. К.: КНЕУ. 2010. 248 с.
5. Кремень В. Г. Проблеми якості української освіти в контексті сучасних цивілізаційних змін. Український педагогічний журнал. 2015. № 1. С. 8–15.

ISSN: 2414-0325. Open educational e-environment of modern University, special edition (2019)

6. Москаленко Н. В., Власюк О. О., Степанова І. В., Шиян О. В. Інноваційні технології у фізичному вихованні школярів: навч. посібник (для студ. вищ. навч. закл.). Дніпропетровськ: Інновація. 2011. 238 с.
7. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012-2021 н.р. URL: <http://www.mon.gov.ua/index.php/ua/zvyazki-z-gromadskisty-ua-zmi/gromadske-obgovorennya/4710>. (дата звернення: 04.05.2019).
8. Отравенко О. В. Теоретичні основи забезпечення якості професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури в інноваційному освітньому просторі вищого навчального закладу. Yirtus: Scientific Journal. ISSN 2410-4388: December, №10. 2016. С. 111–115.
9. Отравенко О. В. Інноваційні технології як засіб модернізації якісної підготовки майбутніх учителів фізичної культури. Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка № 3(308). Квітень 2017. С. 55–62.
10. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014. № 1556–VII URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>. (дата звернення: 03.05.2019).
11. Про інноваційну діяльність: Закон України, 2002 (із змінами N 5460-VI (5460-17) від 16.10.2012, URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15>. (дата звернення: 04.05.2019).
12. Степанченко Н. І. Система професійної підготовки майбутніх учителів фізичного виховання у вищих навчальних закладах: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра пед. наук: 13.00.04. Вінниця, 2017. 40 с.
13. Шестопалюк О. В. Інноваційні моделі навчання в діяльності вищих навчальних закладів. Теорія і практика управління соціальними системами. 2013. №3. С. 118–124.

INNOVATIVE METHODS OF EDUCATION AS A BASIS FOR HIGH-QUALITY VOCATIONAL TRAINING OF PHYSICAL EDUCATION TEACHERS

Olena Otravenko

PhD in Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Theory and Methodology of Physical Education of the State Establishment "Lugansk National Taras Shevchenko University", Starobelsk, Ukraine.

yelenot@gmail.com

ORCID: 0000-0001-8308-5895

Abstract. The article is focused on the implementation of innovative teaching methods for the quality improvement of vocational training of future physical education specialists, creation of conditions for productive creative professional activities and harmonious development of the individual and provision of opportunities for the creative use of the newest teaching methods in the information and educational space of higher educational institutions. The quality of training of future physical education teachers in higher educational institutions is a system-integral unity of its procedural and productive characteristics, which is characterized by professional and personal development of future specialists who are competitive and able to understand the value-semantic context of educational activity, increase creative potential, find non-standard solutions for vocational and educational tasks as well as capable of vocational self-determination and self-realization. The article deals with the description of teaching methods: contextual, gaming, problem-based, modular, full knowledge acquisition and distance learning. Teachers have been using more frequently active and interactive methods like case-methods, brainstorming, and training as the forms of educational work. Students regularly perform practical and creative tasks; a large number of seminars are held in the form of discussions, business games and master classes. The expansion of innovative processes in the educational space of the institution of higher education has become a significant driving factor for the formation of new mechanisms for vocational training and the creation of an internal system of education quality that contains the development of innovative methods, processes and resources presented in organizational and regulatory documents, various

ISSN: 2414-0325. Open educational e-environment of modern University, special edition (2019)

procedures for controlling the quality of vocational training of applicants and the main activities of the institution of higher education.

Keywords: innovations; teaching methods; quality; vocational training; future physical education teacher; institutions of higher education

REFERENCES (TRANSLATED AND TRANSLITERATED)

1. Azhippo, O. Yu. (2015). The current state and problems of individualized student learning. *Pedagogika formuvannya tvorchoyi osobistosti u vishij i zagalnoosvitnij shkolah: zb. nauk. Prac. redkol. T. I. Sushenko ta in. Zaporizhzhya*, 42, 507–514. (in Ukrainian).
2. Bistrova, Yu. V. (2015) *Innovative Teaching Methods in the Higher School of Ukraine*. Law and Innovation Society, №1 (4), 27–33 (in Ukrainian).
3. Bojchuk, Yu. D. (2013). Research activities of students of technical universities as a pedagogical condition for the formation of professional competence. *Vestnik Harkovskogo nacionalnogo avtomobilno-dorozhnogo universiteta*. Harkov, Vyp. 60, 7–11 (in Ukrainian).
4. Yevtuh, M. B., Luzik, E. V. & Dibkova L. M. (2010). *Innovative methods for assessing academic achievement: monograph*. K.: KNEU, 248 p. (in Ukrainian).
5. Kremen, V. G. (2015). Problems of quality of Ukrainian education in the context of modern civilizational changes. *Ukrayinskij pedagogichnij zhurnal*, № 1, 8–15. (in Ukrainian).
6. Moskalenko, N.V., Vlasyuk, O.O., Stepanova I.V. & Shiyan O.V. (2011). *Innovative technologies in physical education of schoolchildren: textbook (dlya stud. vish. navch. zakl.)*. Dnipropetrovsk : Innovaciya, 238 s. (in Ukrainian).
7. *National Strategy for the Development of Education in Ukraine for 2012-2021*. May 04, 2019.
<http://www.mon.gov.ua/index.php/ua/zvyazki-z-gromadskisty-ta-zmi/gromadske-obgovorennya/4710> (in Ukrainian).
8. Otravenko, O. V. (2016). Theoretical bases for ensuring the quality of professional training of future physical education teachers in the innovative educational space of a higher educational institution. *Yirtus: Scientific Journal*. ISSN 2410-4388: #10, 111–115. (in Ukrainian).
9. Otravenko, O.V. (2017). Innovative technologies as a means of modernizing the quality training of future physical education teachers. *Visnik LNU imeni Tarasa Shevchenka*, № 3(308), 55–62. (in Ukrainian).
10. *Higher Education: Law of Ukraine 01.07.2014. № 1556–VII (2019)*. May 03, 2019.
<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (in Ukrainian).
11. *On innovative activity: Law of Ukraine 2002 (with changes #5460-VI (5460-17) from 16.10.2012 (2012)*. May 04, 2019.
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15> (in Ukrainian).
12. Stepanchenko, N. I. (2017). The system of professional training of future teachers of physical education in higher educational establishments: the dissertation author's abstract for the degree of Doctor of Pedagogical Sciences: 13.00.04. Vinnicya, 40p. (in Ukrainian).
13. Shestopalyuk, O. V. (2013). Innovative learning models in higher education activities. *Teoriya i praktika upravlinnya socialnimi sistemami*, №3, 118–124. (in Ukrainian).

KA2 CBHE – 586098-EPP-1-2017-1-UA-EPPKA2-CBHE-JP This project has been funded with support from the European Commission. The content of the article reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.